

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Bohuslavy Drahošové a soudců JUDr. Jany Záviské a JUDr. Petra Indráčka v právní věci žalobkyně: **Skanska a. s.**, IČ 26271303, se sídlem Praha 11 – Chodov, Líbalova 2348/1, zastoupeného zmocněncem Ing. Radkem Lančíkem, se sídlem Brno, Divadelní 4, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení, pracoviště Ostrava**, se sídlem Ostrava – Moravská Ostrava, Zelená 3158/34a, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 25.9.2012 č.j. 48091/020-9014-1.8.12-2006/154/RO/SA, o dlužné pojistné,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 25.9.2012 č.j. 48091/020-9014-1.8.12-2006/154/RO/SA, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a platební výměr Okresní správy sociálního zabezpečení Prostějov (dále jen „OSSZ“) č.j.48/1/261/12/779 ze dne 16.7.2012 potvrzen.

Žalobce uvedl, že poskytuje svým zaměstnancům vozidla k používání pro služební i soukromé účely za úplatu, přičemž výše úhrady zaměstnance za užívání vozidla k soukromým účelům je upravena vnitřním předpisem tak, že žalobce stanovil průměrnou vstupní cenu vozidel včetně DPH, měsíční úhradu za soukromé použití vozidla a měsíční částku ke zdanění u zaměstnance, a to podle různých typů vozidel. Zaměstnanec hradí částku za užívání vozidla pro soukromé účely a náklady na pohonné hmoty při soukromých jízdách formou srážek ze mzdy. Vzhledem k tomu, že u zaměstnanců je úplata za používání služebního vozidla k soukromým účelům nižší, než jaký by byl jejich nepeněžní příjem za bezúplatné poskytnutí vozidla stanovený podle ustanovení § 6 odst. 6 zákona č. 586/1992 Sb., v platném znění, jedná se o příjem zaměstnance podle ustanovení § 6 odst. 3 citovaného zákona.

Žalobce nesouhlasil s žalovaným, pokud žalovaný nesouhlasil s tím, že je na volbě žalobce, zda jako cenu obvyklou použije částku 1% vstupní ceny vozidla anebo částku za pronájem vozidla, v daném případě tedy částku, kterou žalobce hradí pronajímateli Leaseplan ČR a.s. Poukazoval na to, že vždy se musí hledat smysl a účel, proč dané ustanovení v tom kterém zákoně je a uvedl, že v tomto případě smyslem ustanovení § 6 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., v platném znění, je dodávat výhodu zaměstnanci, pokud zaměstnanec hradí žalobci méně, než je obvyklá cena. Jestliže cílem je dodávat výhodu zaměstnance, pak je nutné vzít cenu ve výši, kolik hradí žalobce. Zaměstnancovým zvýhodněním je potom rozdíl, o který zaměstnancova úhrada je nižší než cena žalobcem hrazená pronajímateli Leaseplan ČR a.s. Namítal, že vycházet automaticky z ceny ve výši 1% z vstupní ceny, jak to činí žalovaný, by popíralo smysl a účel zákona, to jest dodávat výhodu zaměstnanci.

Žalobce odkazoval na judikaturu Ústavního soudu, nález sp. zn. 1. ÚS 2025/10 ze dne 14.10.2010. Dovožoval, že u úplatného poskytnutí vozidla jsou možné dvě varianty rozdílu mezi úhradou zaměstnance a: - cenou, která se účtuje jiným osobám, - cenou podle odst. 6, kdežto u bezúplatného poskytnutí vozidla je možná jen jedna varianta a to podle odst. 6. Uvedl, že vždy se musí vzít taková cena, aby byla dodána výhoda zaměstnanci. Namítal, že žalovaný zjevně nevycházel ze smyslu a účelu spočívající v nalezení vždy skutečného příjmu, o který se zvýší majetek poplatníka, respektive skutečná výše jakéhokoliv plnění nebo poskytnutého zvýhodnění zaměstnance. Odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Afs 180/2006-75 ze dne 21.1.2010. Dovožoval, že žalovaný pochybil, když za cenu obvyklou vzal automaticky 1 % vstupní ceny vozidla, aniž zkoumal, zda takto stanovená cena je skutečnou výší žalobcem poskytnutého zvýhodnění zaměstnanci a uvedl, že připustit výklad, že bez ohledu na výši úhrady se vždy přidaňuje

částka 1 % vstupní ceny vozidla, by bylo v rozporu s koncepcí zákona a principem spravedlnosti a došlo by k tomu, že ze skutečně nižšího příjmu je odvedena vyšší daň.

Uvedl, že smyslem a účelem ustanovení § 6 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., v platném znění, je dodávat výhodu zaměstnanci, pokud platí méně, než je obvyklá cena. Cena obvyklá se proto z hlediska smyslu a účelu určí tak, aby zaměstnanci byla dodaněna výhoda. Jestliže se vezme cena ve výši, kolik žalobce hradí pronajímateli Leaseplan ČR a.s., dodává se právě rozdíl mezi touto cenou a úhradou zaměstnance, protože to je zaměstnancova výhoda. Nelze ale v souladu se smyslem a účelem jako správné dodávat zaměstnanci automaticky rozdíl ve výši ceny hrazené zaměstnancem a 1 % z vstupní ceny vozidla, jak to požaduje žalovaný, protože to by popíralo smysl a účel ustanovení § 6 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., v platném znění, to jest dodávat výhody zaměstnanci. Jsou-li v ustanovení § 6 odst. 3 uvedeného zákona na výběr tři ceny pro dodanění výhody zaměstnanci, je z hlediska smyslu a účelu správné vybrat tu cenu, která nejlépe vystihuje dodanění výhody zaměstnanci. Proto v daném případě je správné vzít cenu ve výši, kolik žalobce hradí pronajímateli Leaseplan ČR a.s., a dodávat zaměstnancům rozdíl mezi jejich úhradou žalobci a žalobcovou úhradou pronajímateli Leaseplan ČR a.s., protože to je ona zaměstnancova výhoda. Musí být na volbě žalobce, aby jako cenu obvyklou zvolil takovou částku, aby zaměstnanci byla dodaněna skutečná výhoda. Pokud žalobce v tomto případě zvolil jako cenu obvyklou nikoliv částku 1 % vstupní ceny vozidla, nýbrž zvolil částku za pronájem vozidla ve výši, kterou hradí pronajímateli Leaseplan ČR a.s., nelze žalobci vyčítat, že učinil takovou volbu, aby v duchu tvrzení žalovaného určil skutečný příjem zaměstnance, tedy určil to, o co se zvýší majetek poplatníka, respektive skutečná výše jakéhokoliv plnění nebo poskytnutého zvýhodnění.

Dále žalobce uvedl, že skutečnost, že částka za pronájem vozidla ve výši žalobcovy úhrady pronajímateli Leaseplan ČR a.s. je cenou obvyklou, má oporu v ustanovení § 23 odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb., v platném znění, protože žalobce a pronajímatel Leaseplan ČR a.s. nejsou spřízněné osoby. V případě výkladu, že příjmem zaměstnance má být skutečná výše poskytnutého zvýhodnění zaměstnance, je správným řešením pouze při danění rozdílu mezi cenou obvyklou (částka účtovaná pronajímatelem Leaseplan ČR a.s. žalobci) a úhradou od zaměstnance.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila přípisem ze dne 17.12.2012. Navrhovala, aby Krajský soud v Ostravě žalobu zamítl. Pod bodem III. uvedla, že OSSZ Prostějov podle ustanovení § 104c odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění platebním výměrem uložila žalobci povinnost uhradit dlužné pojistné podle zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. V odvolacím řízení se žalovaná ztotožnila s názorem OSSZ Prostějov a napadený platební výměr potvrdila, neboť v souladu s ustanovením § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., v platném znění, je vyměřovacím základem zaměstnance pro pojistné na důchodové pojištění úhrn příjmů, které jsou nebo by byly, pokud by podléhaly zdanění v České republice, předmětem daně z příjmů fyzických osob podle zákona o daních z příjmů a nejsou od této daně osvobozeny, a které mu zaměstnavatel zúčtoval v souvislosti se zaměstnáním, které zakládá účast na nemocenském

pojištění. Zúčtovaným příjmem se pro účely věty první rozumí plnění, které bylo v peněžní nebo nepeněžní formě nebo formou výhody poskytnuto zaměstnavatelem zaměstnanci nebo předáno v jeho prospěch, popřípadě připsáno k jeho dobru anebo spočívá v jiné formě plnění prováděné zaměstnavatelem za zaměstnance. Předmětem daně ve smyslu ustanovení § 3 zákona č. 586/1992 Sb., v platném znění, je i nepeněžní příjem, přičemž v souladu s tímto, poskytování vozidla ke služebním i soukromým účelům zaměstnance představuje určitý nepeněžní příjem.

Žalovaná uvedla, že má za to, že osobní automobil v dané věci je nutno posuzovat jako určitou hodnotu, od které se odvíjí výše zdanitelného příjmu zaměstnance, neboť obecně předmětem zdanění je vždy skutečný příjem, tedy to, o co se zvýší majetek poplatníka, respektive skutečná výše jakéhokoliv plnění nebo poskytnutého zvýhodnění. Jestliže zaměstnanec zaměstnavateli za používání vozidla žádnou částku nehradí, jedná se o bezplatné používání vozidla, tzn., že takto poskytovaná nepeněžní výhoda se oceňuje pro daň z příjmu jako příjem zaměstnance s částkou ve výši 1% vstupní ceny vozidla dle ustanovení § 6 odst. 6 zákona č. 586/1992 Sb., v platném znění. Jde-li o najaté vozidlo, vychází se ze vstupní ceny vozidla u původního vlastníka, a to i v případě, že dojde k následné koupi vozidla. Vstupní cenou vozidla se pro účely tohoto ustanovení rozumí vstupní cena uvedená v ustanovení § 29 odst. 1 písmo a) citovaného zákona, kde je uvedeno, že se vstupní cenou hmotného majetku rozumí jeho pořizovací cena, je-li pořízen úplatně. Poskytuje-li zaměstnavatel zaměstnanci motorové vozidlo k používání pro služební i soukromé účely za určitou úplatu, tzn. nikoli bezplatně, řeší tuto situaci ustanovení § 6 odst. 3 tohoto zákona, v němž je přesně a jasně stanoveno, že příjmem ze závislé činnosti se rozumí rovněž částka, o kterou je úhrada zaměstnance zaměstnavateli za poskytnutá práva, služby nebo věci, kromě bytu, v němž měl zaměstnanec bydliště po dobu 2 let bezprostředně před jeho koupí, nižší, než je cena zjištěná podle zvláštního právního předpisu, nebo cena, kterou účtuje jiným osobám, jakož i částka stanovená podle odst. 6 ustanovení téhož zákona. Přestože ustanovení § 6 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., v platném znění, obsahuje tři způsoby ocenění výhody zaměstnanci, o což se také žalobce opírá, má i nadále žalovaná za to, že každý způsob oceňování v tomto ustanovení uvedený, se vztahuje k určité situaci. Ocenění dle zvláštního předpisu nelze použít, neboť zákon č. 586/1992 Sb., v platném znění, neobsahuje odkaz na zvláštní právní předpis pro oceňování vozidel z tohoto důvodu, Nelze rovněž použít ocenění dle ceny účtované jiným osobám, již je míněna cena srovnatelných výrobků nebo služeb, za kterou zaměstnavatel v době nepeněžního plnění poskytovaného zaměstnanci takový výrobek nebo službu prodává, neboť předmětem podnikání odvolatele není pronájem ani prodej motorových vozidel. K této situaci by však mohlo dojít, jak také žalovaná ve svém rozhodnutí uvedla, zapůjčením vozidla zaměstnanci pro soukromé účely, a to ke konkrétnímu účelu a na určité období, kdy je třeba vycházet z ceny ve vztahu ke konkrétnímu časovému období (např. dovolená, stavba apod.).

K námitce žalobce, že je na volbě poplatníka, zda využije jako cenu obvyklou částku 1% pořizovací ceny vozidla anebo částku obvyklou za pronájem vozidla, v daném případě tedy částku, kterou hradí žalobce pronajímateli, žalovaná uvedla, že nadále setrvává na názoru, že v daném případě výše uvedené ustanovení zákona prostor pro výběr ceny neobsahuje, neboť zákonodárce v uvedeném ustanovení přímo odkázal na ustanovení § 6

odst. 6 tohoto zákona. To tedy znamená, že v daném případě cenu s ohledem na dlouhodobé užívání služebního vozidla nelze stanovit jinak, než jako 1% vstupní ceny vozidla a vzhledem k tomu, že se jedná o najatá vozidla formou finančního leasingu, je nutno vycházet ze vstupní ceny u původního vlastníka, tj. pořizovací ceny vozidla používaného Ing. P. v částce 320.264,- Kč a pořizovací ceny vozidla používaného Ing. R. v částce 322.152,- Kč.

Žalobce dne 20.10.2013 podal repliku k vyjádření žalovaného ze dne 17.12.2012. Uvedl, že pohledem do zák.č. 458/2011 Sb. je vidět změna v textu § 6 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., v platném znění: Příjmem se rozumí rovněž částka, o kterou je úhrada zaměstnance zaměstnavateli za poskytnutá práva, služby nebo věci, kromě bytu, v němž měl zaměstnanec bydliště po dobu 2 let bezprostředně před jeho koupí, nižší než je cena

- a) zjištěná podle zákona upravujícího oceňování majetku nebo cena, kterou účtuje jiným osobám,
- b) stanovená podle odstavce 6 v případě poskytnutí motorového vozidla k používání pro služební i soukromé účely,
- c) stanovená nařízením vlády v případě bezplatných nebo zlevněných jízdének poskytnutých zaměstnavatelům provozujícím veřejnou dopravu osob zaměstnanci a jeho rodinným příslušníkům.

Jakkoli tedy úmyslem zákonodárce bylo limitovat v § 6 odst. 3 uvedeného zákona částku v odst. 6 jen pro účely použití zaměstnavatelova vozidla pro služební i soukromé účely zaměstnancem, podařilo se to zákonodárci až od roku 2015, kdy není znění § 6 odst. 3 uvedeného zákona sporné, a je-li úplata hrazená zaměstnancem za užívání zaměstnavatelova vozidla pro služební i soukromé účely nižší než cena stanovená v odst. 6, použije se za příjem zaměstnance vždy rozdíl mezi úplatou hrazenou zaměstnancem a částkou stanovenou v odst. 6.

Uvedl, že v roce 2011 takto jasné to nebylo a text § 6 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., v platném znění dával žalobci možnost volby v použití ceny zjištěné podle zvláštního právního předpisu, nebo ceny, kterou účtuje jiným osobám, anebo částky stanovené podle odst. 6. Proto použil-li žalobce za nepeněžní příjem zaměstnance rozdíl, o který úplata hrazená zaměstnancem za užívání zaměstnavatelova vozidla pro služební i soukromé účely je nižší jak cena hrazená žalobcem pronajímateli, použil pro sebe výklad § 6 odst. 3 uvedeného zákona nejvýhodnější.

Odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 Afs 103/2008-49 ze dne 17.6.2009, č.j. 2 Afs 178/2005-64, rozsudek ze dne 16.10.2008 č.j. 7 Afs 54/2006-155. Konstatoval, že nabízí-li míra neurčitosti interpretovaného ustanovení několik řešení, která jsou argumentačně srovnatelně obhájitelná, pak nastupuje pravidlo, které z citované judikatury vyplývá, totiž povinnost přistoupit k aplikaci toho výkladu, který je pro daňový subjekt nejvýhodnější. Tato povinnost nevzniká např. tam, kde se pluralita možných výkladů projevuje v rozdílném právním názoru soudu a účastníka řízení, protože pak by se sám

soudní přezkum stával zcela formálním a musel by prakticky vždy vést k vyhovění návrhu. Za situace, kdy míra neurčitosti interpretovaného ustanovení § 6 odst. 6 zákona o daních z příjmů ve znění pro rok 2004 nabízí hned několik řešení, která jsou argumentačně srovnatelně obhajitelná, je nutno dodržet výše citované judikované pravidlo, totiž povinnost přistoupit k aplikaci toho výkladu, který je pro daňový subjekt nejvýhodnější. Pochybení ze strany zákonodárce spočívající v možnosti interpretovat text právní normy různými způsoby a přisoudit tak textu i zcela jiný právní význam, však nelze klást v daném případě k tíži stěžovatele.

II.

Krajský soud přezkoumal na základě žaloby napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu /§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)/, jsa vázán rozsahem a důvody, které uplatnil žalobce v podané žalobě a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že

- Dne 1.3.2011 byla uzavřena mezi smluvními stranami Skanska, a.s. a Ing. D. R. smlouva o poskytování motorového vozidla Fabia 1,6TDI Ambiente Combi zaměstnanci pro služební i soukromé účely. Pořizovací cena vozidla (vč. DPH) činila 322.152,- Kč. Dne 1.6.2011 byla uzavřena další smlouva stejnými smluvními stranami, o poskytování téhož vozidla, dle které (bod 3.1) se zaměstnanec zavázal platit Společnosti za každý započatý kalendářní měsíc užívání vozidla pro služební (pracovní) i soukromé účely podle této smlouvy úhradu za jeho užívání pro soukromé účely ve výši vypočtené podle vnitřního předpisu společnosti. Ke dni účinnosti smlouvy byla určena úhrada za užívání 15% z tz v. Plné ceny určené přílohou č. 2 Instrukce DRS00-0000-IN-09.313.01 ve výši 430,- Kč.

- Dne 11.6.2010 byla uzavřena mezi smluvními stranami Skanska, a.s. a Ing. J. P. smlouva o poskytování motorového vozidla Fabia 1,6TDI Ambiente, zaměstnanci pro služební i soukromé účely. Pořizovací cena vozidla (vč. DPH) uvedená na smlouvě činila 312.111,- Kč. Pod bodem 3.1. smlouvy je uvedeno, že u kategorie vozidel osobních bude do základu daně z příjmu uživatele zahrnováno 1% pořizovací ceny (vč. DPH) najatého vozidla. Dne 1.6.2011 byla uzavřena další smlouva stejnými smluvními stranami, o poskytování téhož vozidla, dle které (bod 3.1) se zaměstnanec zavázal platit Společnosti za každý započatý kalendářní měsíc užívání vozidla pro služební (pracovní) i soukromé účely podle této smlouvy úhradu za jeho užívání pro soukromé účely ve výši vypočtené podle vnitřního předpisu společnosti. Ke dni účinnosti smlouvy byla určena úhrada za užívání 15% z tzv. Plné ceny určené přílohou č. 2 Instrukce DRS00-0000-IN-09.313.01 ve výši 430,- Kč.

- Žalobce vydal Instrukci DRS00-0000-IN-09.313.01 s účinností od 1.6.2011 pro stanovení jednotného postupu pro přepravu zaměstnanců při plnění pracovních povinností a režim provozování motorových vozidel ve skupině Skanska v ČR.

- Okresní správa sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Prostějov provedla dne 14.3.2012 svým kontrolním pracovníkem M. Š. u zaměstnavatele Skanska a.s. Líbalova 1/2348, Praha 4, Chodov plánovanou kontrolu plnění povinností v nemocenském pojištění, v důchodovém pojištění a při odvodu pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (dále jen pojistné). Kontrola byla provedena v sídle mzdové účtárny Prostějov za kontrolované období od 1.1.2010 do 31.1.2012. Kontrola se zabývala plněním ohlašovacích a oznamovacích povinností, plněním povinností v nemocenském pojištění, plněním povinností v oblasti pojistného a plněním povinností v důchodovém pojištění. V protokole č. 261/12/779 o kontrole pod bodem 3. je mimo jiné uvedeno, že s účinností od 1.6.2011 poskytuje zaměstnavatel zaměstnancům motorové vozidlo k používání pro služební i soukromé účely, pro soukromé účely za úplatu. Zaměstnavatelem byly vyhotoveny nové smlouvy o poskytnutí motorového vozidla pro soukromé i služební účely, výše úhrady zaměstnance za užívání vozidla pro soukromé účely je stanovena a upravena vnitřním předpisem společnosti. Zaměstnavatel stanovil průměrnou pořizovací cenu motorových vozidel včetně DPH, měsíční úhradu za soukromé použití vozidla měsíční částku k přidání u zaměstnance, a to podle různých typů vozidel. O vypočítanou částku k přidání je navýšen příjem zaměstnance i vyměřovací základ zaměstnance, zaměstnavatele pro odvod pojistného na sociální zabezpečení.

V případech, kdy je zaměstnanci poskytováno motorové vozidlo k používání pro služební i soukromé účely za úplatu, došlo k situaci, kde je úplata zaměstnance nižší, než jaký by byl jeho nepeněžní příjem za bezúplatné poskytnutí vozidla, stanovený v § 6 odst. 6 zákona č. 586/1992 Sb. v platném znění. V takových případech jde o příjem zaměstnance podle ustanovení § 6 odst. 3 citovaného zákona. Jedná se o rozdíl mezi cenou obvyklou, stanovenou s ohledem na dlouhodobé užívání služebního vozidla rovněž k soukromým účelům zaměstnance jako 1% z pořizovací ceny vozidla a cenou, za kterou je skutečně vozidlo zaměstnanci měsíčně k těmto účelům poskytováno. Takto vzniklý rozdíl nebyl zaměstnavatelem zahrnut do vyměřovacího základu zaměstnance i zaměstnavatele pro odvod pojistného na sociální zabezpečení, a to u zaměstnance Ing. J. P., typ vozidla Fabia, vstupní cena vozidla 320.264,- Kč, 1% ze vstupní ceny vozidla 3.203,- Kč, úhrada zaměstnance 430,- Kč, nesprávně stanovený příjem 2.440,- Kč, správně stanovený příjem 2.773,- Kč, rozdíl měsíčně 333,- Kč. U tohoto zaměstnance došlo k další chybě, když ve smlouvě o bezúplatném poskytnutí motorového vozidla ze dne 11.6.2010 byla uvedena vstupní cena vozidla (pořizovací ceny vč. DPH) 312.211,- Kč, 1% vstupní ceny vozidla byla stanovena 3.121,- Kč, přičemž dodatečně bylo zjištěno, že vstupní cena přiděleného motorového vozidla (pořizovací cena vč. DPH) je správně 320.264,- Kč, z toho 1% vstupní ceny vozidla je 3.203,- Kč. Za dobu od měsíce 7/2010 do května 2011 vznikl nedoplatek na pojistném z rozdílu mezi částkou 3.203,- Kč a částkou 3.121,- Kč, tj. z částky 82,- Kč měsíčně.

Dlužné pojistné od července 2010 do ledna 2012 - Ing. J. P. činí 1.121,- Kč (7-8/2010 - 2x25,- Kč, 9/2010-12/2010 - 4 x 26,- Kč, 1/2011 - 25,- Kč, 2/2011 - 27,- Kč, 3-4/2011 - 2 x 26,- Kč, 5/2011 - 25,- Kč, 6-7/2011 - 2 x 105,- Kč, 8/2011- 104,- Kč, 9-12/2011- 4x 105,- Kč, 1/2012 - 104,- Kč).

U vozidla Fabia, užívaného Ing. D. R. činila vstupní cena vozidla 322.152,- Kč, 1% ze vstupní ceny vozidla - 3.222,- Kč, úhrada zaměstnance 430,- Kč, nesprávně stanovený příjem 2.440,- Kč, správně stanovený příjem 2.792,-Kč, měsíční rozdíl 352,- Kč. Dlužné pojistné od června 2011 do prosince 2011 činí 776,- Kč, tj. za období od června do listopadu 2011 5 x 111,- Kč za prosince 2011-776,- Kč.

- OSSZ Prostějov vydala dne 14.3.2012 platební výměr č. 20/261/12/779, kterým rozhodla o povinnosti zaměstnavatele Skanska a.s. Líbalova 1/2348, Praha 4, Chodov uhradit nedoplatek na pojistném ve výši 1.897,- Kč a penále 171,- Kč, celkem 2.068,- Kč ve lhůtě do 15 dnů od doručení platebního výměru.

- Skanska a.s. Líbalova 1/2348, Praha 4, Chodov podala proti platebnímu výměru č. 20/261/12/779 odvolání ze dne 27.3.2012. Domáhala se zrušení platebního výměru a vydání nového platebního výměru, ve kterém bude doměřené pojistné sníženo v případě zaměstnance Ing. J. P. za období 6/2011 až 1/2012 o částku 80,- Kč měsíčně a v případě zaměstnankyně Ing. D. R. za období 6/2011 až 12/2011 o částku 111,- Kč měsíčně. Uvedla, že celkem má být částka platebního výměru nižší o částku 1.417,- Kč. V odůvodnění je uvedeno mimo jiné, že kontrolní orgán chybně aplikoval ustanovení § 6 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb.

- OSSZ Prostějov dne 2.4.2012 sdělila žalobci, že odvolání proti platebnímu výměru č. 20/261/12/779 postoupila k dalšímu řízení nadřízenému orgánu. Dalším přípisem z téhož dne postoupila OSSZ odvolání žalobce proti platebnímu výměru č. 20/261/12/779 Odboru sociálního pojištění České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ), pracoviště Ostrava.

- Rozhodnutím ze dne 29.5.2012 ČSSZ napadený platební výměr č. 20/261/12/779 zrušila a vrátila OSSZ Prostějov k novému projednání. Odvolací orgán mimo jiné uvedl, že s argumenty uvedenými v odvolání odvolací orgán nemůže souhlasit. Odvolací orgán se však neztotožňuje s postupem OSSZ Prostějov při výpočtu dlužného pojistného na sociální zabezpečení, když porovnáním údajů obsažených v textové části protokolu o kontrole a v rekapitulaci zjištěných nedoplateků pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti s údaji obsaženými ve mzdovém listu Ing. D. R. bylo zjištěno, že OSSZ Prostějov při zpracování protokolu o kontrole v měsíci prosinci 2011 zahrnula do

vyměřovacího základu pro odvod pojistného zaměstnankyně i zaměstnavatele rozdíl mezi 1 % pořizovací ceny, tj. částku 352,- Kč, avšak dle předloženého mzdového listu v tomto měsíci v údaji zdanění ceny osobního automobilu nebyla žádná částka vykázána. OSSZ Prostějov je povinna se v novém řízení zabývat opětovně správným posouzením odvodu pojistného z příjmů náležejících do vyměřovacího základu zaměstnance i zaměstnavatele dle zákona č. 589/1992 Sb., tj. znovu posoudí výši vyměřovacího základu Ing. R. v měsíci prosinci 2011 v souvislosti s používáním motorového vozidla k soukromým účelům.

- OSSZ Prostějov pod č.j. 48009/010-9014-14.03.12-1870-48/1/261/RO/MŠ vydala dne 16.7.2012 platební výměr č.: 48/1/261/12/779, kterým uložila zaměstnavateli Skanska a.s. Líbalova 1/2348, Praha 4, Chodov povinnost uhradit dlužné pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, zjištěné za kontrolované období od 1.1.2010 do 31.1.2012 a penále z tohoto dlužného pojistného, vypočtené ke dni vystavení původního protokolu o kontrole č. 261/12/779, tj. ke dni 14.3.2012 a to nedoplatek na pojistném ve výši 1.787,- Kč a penále ve výši 168,- Kč, celkem 1.955,- Kč s odůvodněním, že výše uvedená částka se předepisuje k úhradě na základě skutečností zjištěných při kontrole u zaměstnavatele provedené dne 17.1.2012, 1.3.2012, 7.3.2012, 14.3.2012 a 11.7.2012 a s tím, že odůvodnění platebního výměru je uvedeno v protokolu o kontrole a v dodatku č. 1 k protokolu o kontrole č. 261/12/779, který je nedílnou součástí platebního výměru.

V dodatku č. 1 ze dne 16.7.2012 k protokolu o kontrole č. 261/12/779 OSSZ Prostějov uvedla, že protokolem o kontrole č. 261/12/779 byl zaměstnavateli Skanska a.s., Líbalova 1/2348, Praha 4-Chodov, platebním výměrem č. 20/261/12/779 ze dne 14.3.2012 vyčíslen nedoplatek na pojistném a penále v nesprávné výši. K chybě došlo nesprávným posouzením doby poskytování motorového vozidla pro služební i soukromé účely zaměstnance Ing. D. R. Smlouva o poskytnutí motorového vozidla pro služební i soukromé účely mezi společnostmi Skanska a.s. a zaměstnancem Ing. D. R. byla dle dodatečného zjištění ukončena dnem 30.11.2011, což bylo zřejmé i z předloženého mzdového listu za rok 2011. OSSZ Prostějov vyčíslila nesprávně nedoplatek na pojistném ještě za měsíc prosinec 2011. Tato skutečnost byla zjištěna ČSSZ-pracoviště Ostrava v odvolacím řízení, kdy zaměstnavatel podal proti vydanému platebnímu výměru odvolání, a odvolací orgán dospěl k závěru, že napadený platební výměr byl vydán v rozporu s platnou právní úpravou a tento platební výměr zrušil a věc vrátil OSSZ Prostějov k novému projednání. Z důvodu prověření správnosti stanovení výše pojistného byly kontrolovány měsíce leden 2010 až leden 2012. Byly zjištěny tyto nedostatky:

V období od ledna 2010 do května 2011 poskytoval zaměstnavatel zaměstnancům bezplatně motorové vozidlo k používání pro služební i soukromé účely. Příjem zaměstnanců stanovil správně do vyměřovacího základu zaměstnanců i zaměstnavatele pro odvod pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti zahrnoval částku ve výši 1% vstupní ceny vozidla v souladu s ustanovením § 5 odst.1 a § 5a zákona č. 589/1992 Sb. Dále od 1.6.2011 poskytuje zaměstnavatel zaměstnancům motorové vozidlo k používání pro služební i soukromé účely, pro soukromé účely za úplatu. Zaměstnavatelem byly vyhotoveny nové smlouvy o poskytnutí motorového vozidla pro soukromé i služební účely. Výše úhrady zaměstnance za užívání vozidla pro soukromé účely je stanovena a upravena vnitřním

předpisem společnosti. V případě Ing. J. P. a Ing. D. R. došlo k situaci, kdy je úplata zaměstnance nižší, než jaký by byl jeho nepeněžní příjem za bezúplatné poskytnutí vozidla, stanovený podle § 6 odst.6 zákona č. 586/1992 Sb.

Správní orgán dále uvedl, že v takových případech jde o příjem zaměstnance podle ustanovení § 6 odst. 3 citovaného zákona. Jedná se rozdíl mezi cenou obvyklou, stanovenou s ohledem na dlouhodobé užívání služebního vozidla rovněž k soukromým účelům zaměstnance jako 1% z pořizovací ceny vozidla a cenou, za kterou je skutečně vozidlo zaměstnanci měsíčně k těmto účelům poskytováno. Tento vzniklý rozdíl nebyl zaměstnavatelem zahrnut do vyměřovacího základu zaměstnance i zaměstnavatele pro odvod pojistného na sociální zabezpečení u uvedených zaměstnanců. Správní orgán konstatoval, že u Ing. J. P. vstupní cena vozidla činila 320.264,- Kč, 1% ze vstupní ceny vozidla činí 3.203,- Kč, úhrada zaměstnance činí 430,- Kč, nesprávně stanovený příjem činí 2.440,- Kč, správně stanovený příjem činí 2.773,- Kč a rozdíl činí měsíčně 333,- Kč. U jmenovaného zaměstnance došlo k další chybě, když vstupní cena motorového vozidla je správně 320.264,- Kč, zatímco nesprávně byla uvedena vstupní cena 312.211,- Kč. Za dobu od července 2010 do května 2011 vznikl nedoplatek z rozdílu mezi částkou 3.203,- Kč a částkou 3.121,- Kč, tj. z částky 82,- Kč měsíčně. Správní orgán vyčíslil v případě vozidla užívaného Ing. J. P. dlužné pojistné za dobu od července 2010 do ledna 2012 celkem ve výši 1.121,- Kč.

OSSZ vyčíslila dlužné pojistné za užívání vozidla Ing. D. R. od června 2011 do listopadu 2011 celkem částkou 666,- Kč.

Dále OSSZ uvedla, že z dlužného pojistného se účtuje penále ve výši 0,05% dlužné částky za každý kalendářní den, ve kterém dluh trvá, a to podle ustanovení § 20 zákona č. 589/1992 Sb. Penále je vypočítáno ke dni vystavení původního protokolu, tj. ke dni 14.3.2012 a činí 168,- Kč. Nedoplatek pojistného včetně penále ve výši 1.955,- Kč je zaměstnavateli předepsán novým platebním výměrem č. 48/1/261/12/779.

- Skanska a.s. Líbalova 1/2348, Praha 4, Chodov podala proti platebnímu výměru č. 48/1/261/12/779 odvolání ze dne 25.7.2012, kterým žádala o zrušení platebního výměru a o vydání nového platebního výměru, kde bude doměřené pojistné sníženo v případě zaměstnance Ing. J. P. za období 6/2011 až 1/2012 o částku 80,- Kč měsíčně a v případě zaměstnankyně Ing. D. R. za období 6/2011 až 11/2011 o částku 111,- Kč. Celkem by měla být částka platebního výměru nižší o částku 1.306,- Kč. V odůvodnění se zabývá jazykovým výkladem § 6 odst.3 zákona č. 586/1992 Sb., výkladem s využitím důvodové zprávy k novelám ZDP. Namítá příliš restriktivní výklad příslušného zákonného ustanovení Okresní správou sociálního zabezpečení.

- OSSZ Prostějov dne 30.7.2012 předložila odvolání proti platebnímu výměru č. 48/1/261/12/779 ze dne 16.7.2012 Odboru sociálního pojištění ČSSZ Ostrava.

- Rozhodnutím ze dne 25.9.2012 č.j. 48091/020-9014-1.8.12-2006/154/RO/SA žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště Ostrava zamítla odvolání žalobce do platebního výměru Okresní správy sociálního zabezpečení Prostějov č. 48/1/261/12/779 ze dne 16.7.2012 a napadený platební výměr potvrdila. V odůvodnění žalovaná popsala předchozí průběh správního řízení. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, že přezkoumala odvoláním napadený platební výměr a konstatovala, že:

- ze spisové dokumentace OSSZ Prostějov vyplývá, že u zaměstnavatele Skanska, a.s., Líbalova 1/2348, Praha 4-Chodov, Divize silničního stavitelství, mzdová účtárna Floriana Nováka 5267/3 Prostějov, byla provedena kontrola pojistného a plnění úkolů v nemocenském pojištění a důchodovém pojištění, při které byly zjištěny následující nedostatky při odvodu pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti:

- byl zjištěn nedoplatek pojistného ve výši 283,- Kč za období od července 2010 do května 2011 z rozdílu chybně uvedené výše vstupní ceny vozidla zahrnuté do vyměřovacího základu zaměstnance i zaměstnavatele pro odvod pojistného při bezplatném poskytnutí motorového vozidla pro služební i soukromé účely u zaměstnance Ing. J. P.,

- byl zjištěn nedoplatek pojistného ve výši 1295,- Kč za období od června 2011 do listopadu 2011 z rozdílu mezi jedním procentem pořizovací ceny vozidla stanovené dle ust. § 6 odst. 6 zák.č. 586/92 Sb., v platném znění, a částkou určenou odvolatelem s ohledem na dlouhodobé užívání služební vozidla a částečnou úhradou zaměstnance zahrnovanou do vyměřovacího základu zaměstnance i zaměstnavatele pro odvod pojistného, a to u zaměstnanců Ing. J. P. a Ing. D. R.,

- byl zjištěn nedoplatek pojistného ve výši 105,- Kč v měsíci prosinec 2011 z rozdílu mezi jedním procentem pořizovací ceny vozidla stanovené dle ust. § 6 odst. 6 zák.č. 586/92 sb., v platném znění, a částkou určenou odvolatelem s ohledem na dlouhodobé užívání služební vozidla a částečnou úhradou zaměstnance zahrnovanou do vyměřovacího základu zaměstnance i zaměstnavatele pro odvod pojistného, a to u zaměstnance Ing. J. P.

- byl zjištěn nedoplatek pojistného ve výši 104,- Kč v měsíci lednu 2012 z rozdílu mezi jedním procentem pořizovací ceny vozidla stanovené dle ust. § 6 odst. 6 zák.č. 586/92 Sb., v platném znění, a částkou určenou odvolatelem s ohledem na dlouhodobé užívání služební vozidla a částečnou úhradou zaměstnance zahrnovanou do vyměřovacího základu zaměstnance i zaměstnavatele pro odvod pojistného u zaměstnance Ing. J. P.

Žalovaná uvedla mimo jiné, že ze spisové dokumentace vyplývá, že odvolatel s účinností od 1.6.2011 uzavřel s výše uvedenými zaměstnanci smlouvu o poskytnutí motorového vozidla pro služební i soukromé účely, dle které výše úhrady za užívání vozidla činí 15 % z tzv. plné ceny určené Přílohou č. 2 Instrukce DrS0000-IN-09.313.01. Dle instrukce je plná cena tvořena cenou obvyklou, vynásobenou podílem soukromých kilometrů. Ke dni účinnosti této smlouvy v případech obou jmenovaných zaměstnanců úhrada za

užívání vozidla činí 430,- Kč, přičemž dle této instrukce zbylých 85 % plné ceny je zdanitelným příjmem zaměstnance. Odvolatel v této vnitřní směrnici stanovil průměrnou pořizovací cenu, včetně DPH, celkové měsíční náklady zvýšené o DPH jako cenu obvyklou, a podle podílu soukromých a služebních kilometrů najetých na vozidle v předcházejícím kalendářním roce dle Knihy jízd určil měsíční částku pro úhradu zaměstnance. Dle podkladů obsažených ve spisové dokumentaci OSSZ Prostějov činí pořizovací cena vozidla používaného Ing. P. částku 320.264,- Kč a pořizovací cena vozidla používaného Ing. R. částku 322.152,- Kč.

Žalovaná poukázala na to, že v souladu s ust. § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb. v platném znění je vyměřovacím základem zaměstnance pro pojistné na důchodové pojištění úhrn příjmů, které jsou nebo by byly, pokud by podléhaly zdanění v České republice, předmětem daně z příjmu fyzických osob podle zákona o daních z příjmů a nejsou od této daně osvobozeny, a které mu zaměstnavatel zúčtoval v souvislosti se zaměstnáním, které zakládá účast na nemocenském pojištění. Uvedla, že zúčtovaným příjmem se pro účely věty první rozumí plnění, které bylo v peněžní nebo nepeněžní formě nebo formou výhody poskytnuto zaměstnavatelem zaměstnanci nebo předáno v jeho prospěch, popř. připsáno k jeho dobru anebo spočívá v jiné formě plnění prováděné zaměstnavatelem za zaměstnance. Předmětem daně ve smyslu ust. § 3 zák.č. 586/1992 Sb. v platném znění je i nepeněžní příjem.

Žalovaná konstatovala, že ustanovení § 6 odst. 3 zák.č. 586/1992 Sb., v platném znění, obsahuje tři způsoby ocenění výhody zaměstnanci. Každý způsob oceňování v tomto ustanovení uvedený se vztahuje k určité situaci. Ocenění dle zvláštního předpisu nelze použít, neboť zák.č. 586/92 Sb., v platném znění, neobsahuje odkaz na zvláštní právní předpis pro oceňování vozidel z tohoto důvodu. Nelze rovněž použít ocenění dle ceny účtované jiným osobám, již je míněna cena srovnatelných výrobků nebo služeb, za kterou zaměstnavatel v době nepeněžitého plnění poskytovaného zaměstnanci takový výrobek nebo službu prodává, neboť předmětem podnikání odvolatele není pronájem ani prodej motorových vozidel. K námitce odvolatele v odvolání, že je na volbě pokladníka, zda využije jako cenu obvyklou částku 1 % pořizovací ceny vozidla nebo částku obvyklou za pronájem vozidla, v daném případě tedy částku, kterou hradí zaměstnavatel pronajímateli, uvedla, že dospěla k závěru, že v daném případě výše uvedené ustanovení zákona prostor pro výběr ceny neobsahuje, neboť zákonodárce v uvedeném ustanovení přímo odkázal na ust. § 6 odst. 6 tohoto zákona, tzn. že v daném případě cenu s ohledem na dlouhodobé užívání služebního vozidla nelze stanovit jinak, než jako 1 % vstupní ceny vozidla a vzhledem k tomu, že se jedná o najatá vozidla formou finančního leasingu, je nutno vycházet ze vstupní ceny u původního vlastníka, tj. pořizovací ceny vozidla používaného Ing. P. v částce 320.264,- Kč a pořizovací ceny vozidla používaného Ing. R. v částce 322.152,- Kč.

K návrhu odvolatele na změnu rozhodnutí tak, že nedoplatek na pojistném a penále budou odpovídajícím způsobem sníženy, odvolací orgán uvedl, že nemůže napadené rozhodnutí změnit, neboť k tomu nebyly shledány důvody. Platební výměr OSSZ Prostějov

byl vydán v souladu s právními předpisy, neobsahuje pochybení a nesprávnosti, které by byly důvodem k jeho změně či jeho zrušení.

III.

Podle § 6 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb. ke dni 25.9.2012 příjmy ze závislé činnosti jsou příjmy pravidelné nebo jednorázové bez ohledu na to, zda je na ně právní nárok či nikoli, zda je od zaměstnavatele dostává zaměstnanec nebo jiná osoba a zda jsou vypláceny nebo připisovány k dobru anebo spočívají v jiné formě plnění prováděné zaměstnavatelem za zaměstnance nebo v jeho prospěch. Příjmem se rozumí rovněž částka, o kterou je úhrada zaměstnance zaměstnavateli za poskytnuté plnění, kromě jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor, bytu nebo rodinného domu, v němž měl zaměstnanec bydliště po dobu 2 let bezprostředně před jeho koupí, nižší, než je cena

- a) určená podle zákona upravujícího oceňování majetku nebo cena, kterou účtuje jiným osobám,
- b) stanovená podle odstavce 6 v případě poskytnutí motorového vozidla k používání pro služební i soukromé účely,
- c) stanovená nařízením vlády v případě bezplatných nebo zlevněných jízdenek poskytnutých zaměstnavatelem provozujícím veřejnou dopravu osob zaměstnanci a jeho rodinným příslušníkům.

Podle odst.6 téhož ustanovení poskytuje-li zaměstnavatel zaměstnanci bezplatně motorové vozidlo k používání pro služební i soukromé účely, považuje se za příjem zaměstnance částka ve výši 1 % vstupní ceny vozidla za každý i započatý kalendářní měsíc poskytnutí vozidla. Jde-li o najaté vozidlo, vychází se ze vstupní ceny vozidla u původního vlastníka, a to i v případě, že dojde k následné koupi vozidla. Pokud ve vstupní ceně není zahrnuta daň z přidané hodnoty, pro účely tohoto ustanovení se o tuto daň zvýší. Je-li částka, která se posuzuje jako příjem zaměstnance za každý i započatý kalendářní měsíc poskytnutí vozidla, nižší než 1 000 Kč, považuje se za příjem zaměstnance částka ve výši 1 000 Kč. Poskytne-li zaměstnavatel zaměstnanci bezplatně v průběhu kalendářního měsíce postupně za sebou více motorových vozidel k používání pro služební i soukromé účely, považuje se za příjem zaměstnance částka ve výši 1 % z nejvyšší vstupní ceny motorového vozidla. Poskytne-li zaměstnavatel zaměstnanci bezplatně v průběhu kalendářního měsíce více motorových vozidel současně, považuje se za příjem zaměstnance částka ve výši 1 % z úhrnu vstupních cen všech motorových vozidel používaných pro služební i soukromé účely. Vstupní cenou vozidla se pro účely tohoto ustanovení rozumí vstupní cena uvedená v § 29 odst. 1 až 9.

IV.

Mezi účastníky bylo nesporným, že u zaměstnavatele Skanska, a.s., Líbalova 1/2348, Praha 4-Chodov, Divize silničního stavitelství, mzdová účtárna Floriana Nováka 5267/3 Prostějov, byla ve dnech 17.1.2012, 1.3.2012, 7.3.2012, 14.3.2012 a 11.7.2012 provedena kontrola pojistného a plnění úkolů v nemocenském pojištění a důchodovém pojištění.

Dle žalované byly zjištěny následující nedostatky při odvodu pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti:

- nedoplatek pojistného ve výši 283,- Kč za období od července 2010 do května 2011 z rozdílu chybně uvedené výše vstupní ceny vozidla zahrnuté do vyměřovacího základu zaměstnance i zaměstnavatele pro odvod pojistného při bezplatném poskytnutí motorového vozidla pro služební i soukromé účely u zaměstnance Ing. J.P.,
- nedoplatek pojistného ve výši 1295,- Kč za období od června 2011 do listopadu 2011 z rozdílu mezi jedním procentem pořizovací ceny vozidla stanovené dle ust. § 6 odst. 6 zák.č. 586/92 Sb., v platném znění, a částkou určenou odvolatelem s ohledem na dlouhodobé užívání služebního vozidla a částečnou úhradou zaměstnance zahrnovanou do vyměřovacího základu zaměstnance i zaměstnavatele pro odvod pojistného, a to u zaměstnanců Ing. J. P. a Ing. D. R.,
- nedoplatek pojistného ve výši 105,- Kč v měsíci prosinec 2011 z rozdílu mezi jedním procentem pořizovací ceny vozidla stanovené dle ust. § 6 odst. 6 zák.č. 586/92 sb., v platném znění, a částkou určenou odvolatelem s ohledem na dlouhodobé užívání služebního vozidla a částečnou úhradou zaměstnance zahrnovanou do vyměřovacího základu zaměstnance i zaměstnavatele pro odvod pojistného, a to u zaměstnance Ing. J. P.,
- nedoplatek pojistného ve výši 104,- Kč v měsíci lednu 2012 z rozdílu mezi jedním procentem pořizovací ceny vozidla stanovené dle ust. § 6 odst. 6 zák.č. 586/92 Sb., v platném znění, a částkou určenou odvolatelem s ohledem na dlouhodobé užívání služebního vozidla a částečnou úhradou zaměstnance zahrnovanou do vyměřovacího základu zaměstnance i zaměstnavatele pro odvod pojistného u zaměstnance Ing. J. P.

Krajský soud se z výše uvedeným zjištěním, dle obsahu správního spisu, ztotožňuje.

Žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že s ohledem na dlouhodobé užívání služebního vozidla, nelze cenu stanovit jinak, než jako 1% vstupní ceny vozidla a je nutno vycházet ze vstupní ceny u původního vlastníka pronajímatele Leaseplan ČR a.s.

Krajský soud se s názorem žalobce, který uváděl, že kontrolní orgán chybně aplikoval ustanovení § 6 odst. 3 zák.č. 586/1992 Sb. v platném znění pro stanovení vyměřovacího

základu zaměstnanců, kteří používali přidělené služební vozidlo za úplatu i k soukromým cestám, neztotožnil. V souladu s ust. § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb. v platném znění je vyměřovacím základem zaměstnance pro pojistné na důchodové pojištění úhrn příjmů, které jsou nebo by byly, pokud by podléhaly zdanění v České republice, předmětem daně z příjmu fyzických osob podle zákona o daních z příjmů a nejsou od této daně osvobozeny, a které mu zaměstnavatel zúčtoval v souvislosti se zaměstnáním, které zakládá účast na nemocenském pojištění. Zúčtovaným příjmem se pro účely věty první rozumí plnění, které bylo v peněžní nebo nepeněžní formě nebo formou výhody poskytnuto zaměstnavatelem zaměstnanci nebo předáno v jeho prospěch, popř. připsáno k jeho dobru anebo spočívá v jiné formě plnění prováděné zaměstnavatelem za zaměstnance.

Předmětem daně ve smyslu ust. § 3 zák.č. 586/1992 Sb. v platném znění je i nepeněžní příjem. Není pochyb o tom, že poskytování vozidla ke služebním i soukromým účelům zaměstnance představuje určitý nepeněžní příjem. Osobní automobil v dané věci je nutno posuzovat jako určitou hodnotu, od které se odvíjí výše zdanitelného příjmu zaměstnance, neboť obecně předmětem zdanění je vždy skutečný příjem, tedy to, o co se zvýší majetek poplatníka, resp. skutečná výše jakéhokoliv plnění nebo poskytnutého zvýhodnění.

Jestliže zaměstnanec zaměstnavateli za používání vozidla žádnou částku nehradí, jedná se o bezplatné používání vozidla, tzn. že takto poskytovaná nepeněžní výhoda se oceňuje pro daň z příjmu jako příjem zaměstnance s částkou ve výši 1 % vstupní ceny vozidla dle ust. § 6 odst. 6 zák.č. 586/92 Sb. Jde-li o najaté vozidlo, vychází se ze vstupní ceny vozidla u původního vlastníka, a to i v případě, že dojde k následné koupi vozidla. Vstupní cenou vozidla se pro účely tohoto ustanovení rozumí vstupní cena uvedená v ust. § 29 odst. 1 písm. a/ cit. zákona, kde je uvedeno, že se vstupní cenou hmotného majetku rozumí jeho pořizovací cena, je-li pořízen úplatně. Poskytuje-li zaměstnavatel zaměstnanci motorové vozidlo k používání pro služební i soukromé účely za určitou úplatu, tzn. nikoliv bezplatně, řeší tuto situaci ust. § 6 odst. 3 zákona, v němž je přesně a jasně stanoveno, že příjmem ze závislé činnosti se rozumí rovněž částka, o kterou je úhrada zaměstnance zaměstnavateli poskytnuta za práva, služby nebo věci, kromě bytu, v němž měl zaměstnanec bydliště po dobu dvou let bezprostředně před jeho koupí, nižší, než je cena zjištěná podle zvláštního předpisu, nebo cena, kterou určuje jiným osobám, jakož i částka stanovená podle odst. 6 ustanovení téhož zákona.

Zpravidla nejčastějším případem poskytnutí naturálního plnění je umožnění použití služebního vozidla i pro soukromé účely. V těchto případech zákon expertis verbis ukládá zaměstnavateli povinnost zvýšit příslušnému zaměstnanci základ daně o 1% vstupní ceny vozidla v měsíci, ve kterém zaměstnanci pouze náležela možnost použití vozidla, aniž by bylo dále nutné zkoumat, zda k němu skutečně došlo. Je tedy v zásadě formulována určitá právní fikce, jež nastává vždy, vyplývá-li zaměstnanci oprávnění vozidlo použít z pracovní či jiné smlouvy. Pokud dochází k poskytnutí najatého vozidla zaměstnanci, je za základ pro stanovení 1% považována vstupní hodnota vozidla u pronajímatele.

Daně lze stanovit pouze na základě zákona, což se děje v rámci legislativního procesu, na základě zákonem stanoveného postupu. Je nepřípustné, aby předmět zdanění, tedy to, co má být zdaněno a odňato z majetkové sféry jednotlivce, bylo stanoveno jakýmkoli jiným způsobem, než v rámci moci zákonodárné (např. uzavřením smlouvy o poskytování vozidla mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem). Protože v daném případě, se jedná o dlouhodobé užívání služebního vozidla výše jmenovanými zaměstnanci žalobce, nelze cenu stanovit jinak, než jako 1% vstupní ceny vozidla. Jestliže žalobce do vyměřovacího základu pro odvod pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti dle ustanovení § 5 a ustanovení § 5a zákona č. 589/1992 Sb., v platném znění, nezahrnul u svých zaměstnanců rozdíl mezi cenou stanovenou s ohledem na dlouhodobé užívání služebního vozidla i k soukromým účelům jako 1 % vstupní ceny vozidla a cenou, za kterou je vozidlo zaměstnancům poskytováno, pochybil.

Soud se neztotožňuje s námitkou žalobce, že pokud by vycházel automaticky z ceny ve výši 1% z vstupní ceny, jak to činí žalovaný, popíralo by to smysl a účel zákona, to jest dodávat výhodu zaměstnanci. Protože se jedná o vozidla opatřená formou operativního leasingu, je nutno vycházet ze vstupní ceny u původního vlastníka. Pokud v tomto případě žalobce zvolil jako cenu obvyklou nikoliv částku 1% vstupní ceny vozidla, nýbrž zvolil částku za pronájem vozidla ve výši, kterou hradí pronajímateli Leaseplan ČR a.s., rovněž pochybil.

Odkazoval-li žalobce na rozhodnutí Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu (jejichž č.j. citoval, jak uvedeno výše), pak krajský soud uvádí, že se závaznými stanovisky uvedenými v těchto rozhodnutích souhlasí, nicméně nelze je vztahovat na souzený případ, neboť dle názoru krajského soudu v daném případě je výklad právní úpravy § 6 odst. 3 a 6 zákona č. 586/1992 Sb. jednoznačný a nedává důvodu k jakýmkoliv pochybnostem.

Žalovaná postupovala při vydávání napadeného rozhodnutí v souladu s citovanými právními normami a soud neshledal žádný důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí.

Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, přičemž rozhodoval za splnění podmínek v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního bez nařízení ústního jednání.

Žalobce ve věci úspěšný nebyl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. S ohledem na ust. § 60 odst. 2 nemohlo však být právo na náhradu nákladů řízení přiznáno ani žalovanému správnímu orgánu, který měl ve věci plný úspěch.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 31.1.2014

JUDr. Bohuslava Drahošová

předsedkyně senátu